

○ (๗)

คำร้อง/คำแถลง/คำขอ
เกี่ยวกับพยานลำดับที่ 18 - 20

คดีหมายเลขดำที่ อ. 72 /๒๕ 67

คดีหมายเลขแดงที่ /๒๕

ศาล อาญากรุงเทพใต้

วันที่ 8 เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕ 68

ความ อาญา

ระหว่าง { พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด โจทก์
นายพริษฐ์ ชิวารักษ์ กับพวกรวม 2 คน จำเลย

ขอยื่น คำร้อง/คำแถลง/คำขอ มีข้อความตามที่จะกล่าวต่อไปนี้

ข้อ ๑. คดีนี้ ศาลนัดสืบพยานโจทก์ต่อในวันที่ 23, 24 เมษายน 2568 และนัดสืบพยานจำเลย
ในวันที่ 13-16 พฤษภาคม 2568

ข้อ 2. จำเลยที่ 2 ได้ยื่นบัญชีระบุพยานจำเลย ฉบับลงวันที่ 27 พฤษภาคม 2567 และต่อมา
ได้ยื่นคำร้องขอออกหมายเรียกพยานเอกสาร ฉบับลงวันที่ 17 มีนาคม 2568 ซึ่งคำร้องฉบับดังกล่าวศาลมี
คำสั่งให้หมายจำเลยที่ 2 แถลงว่ามีเหตุผลใดที่จะต้องใช้ออกสาร หมายเรียกพยานเกี่ยวข้องกับประเด็นแห่งคดี

หมายเหตุ ข้าพเจ้ารอฟังคำสั่งอยู่ ถ้าไม่รอฟังถือว่าทราบแล้ว

ผู้ร้อง/ผู้แถลง/ผู้ขอ

หรือไม่ก่อนออกหมาย

ต่อมาเมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2568 นายจำเลยที่ 2 ยื่นคำแถลงความเกี่ยวพันและความจำเป็นในการ
 ออกหมาย^{เรียก}เลขพยานเอกสารให้แก่จำเลย และศาลได้มีคำสั่งว่า “พิเคราะห์คำร้องประกอบคำขอหมายเรียก
 ของจำเลยที่ 2 แล้วเห็นว่า พยานหลักฐานที่จำเลยที่ 2 ส่งของหมายเรียกไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นในคดี ทั้งเป็น
 เรื่องที่จำเลยที่ 2 จะต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ชัดเจนก่อนอยู่แล้ว จึงจะนำข้อมูลมากล่าวหาจนเป็นการ
 กระทำความผิดตามฟ้องจึงไม่มีเหตุที่จะออกหมายเรียกให้ ยกคำร้อง” รายละเอียดปรากฏตามคำสั่งของศาล
 ในสำนวนคดีนี้

ด้วยความเคารพต่อคำสั่งของศาลอาญากรุงเทพใต้ จำเลยที่ 2 ไม่เห็นพ้องต้องด้วยต่อคำสั่งดังกล่าว
 และขอเรียนต่อศาลที่เคารพถึงความจำเป็นในการได้มาซึ่งพยานเอกสาร ตามบัญชีพยานของจำเลยลำดับที่
 18 ถึง 20 โดยมีเหตุผลดังที่จะเรียนต่อศาลดังนี้

1. พยานเอกสารทั้ง 3 ฉบับ เป็นพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องและเป็นประเด็นในคดีอย่างชัดเจน เห็นได้
 ชัดจากคำเบิกความของพยานโจทก์ และรายละเอียดของพยานที่โจทก์ได้นำเข้าสืบในคดีนี้แล้วบางส่วน และที่
 โจทก์จะนำเข้าสู่ต่อไปในวันที่ 23 เมษายน 2568 ต่อไป ซึ่งล้วนแต่เป็นพยานที่เกี่ยวข้องมีข้อเท็จจริงที่
 จำเลยที่ 2 จำเป็นจะต้องใช้เอกสารเหล่านี้ในการถามความในชั้นสืบพยานเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง แต่เนื่องจาก
 เอกสารทั้งสามฉบับอยู่นอกเหนือความครอบครองของจำเลย เป็นไปดังที่เรียนตามคำแถลงฉบับลงวันที่ 26
 มีนาคม 2568 ของจำเลย จึงเป็นกรณีที่มีความจำเป็นที่จะต้องขอให้ศาลใช้ขั้นตอนตามปกติของศาลยุติธรรม
 ในการออกหมายเรียกพยานเอกสารเหล่านี้ให้แก่จำเลยที่ 2 เพื่อมาใช้ในการต่อสู้คดี อันเป็นปกติปฏิบัติ

2. นอกจากนั้นแล้ว จำเลยที่ 2 ยังคงไม่เห็นพ้องต้องด้วยกับคำสั่งของศาลอาญากรุงเทพใต้ซึ่งระบุว่า
 “ทั้งเป็นเรื่องที่จำเลยที่ 2 จะต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ชัดเจนก่อนอยู่แล้วจึงจะนำข้อมูลมากล่าวหาจนเป็น
 การกระทำความผิดตามฟ้องจึงไม่มีเหตุที่จะออกหมายเรียกให้” ด้วยเหตุผล 2 ประการดังนี้

2.1 เหตุผลในการออกหมายเรียกให้ดังกล่าวของศาลอาญากรุงเทพใต้ มิใช่เหตุผลตามกฎหมายอันเป็นเหตุให้ไม่สามารถออกหมายเรียกพยานเอกสารดังกล่าวได้

2.2 การวินิจฉัยและสั่งว่าไม่มีเหตุที่จะออกหมายเรียกให้เนื่องจากเป็นเรื่องที่จำเลยที่ 2 จะต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ชัดเจนก่อนอยู่แล้วจึงจะนำข้อมูลมากล่าวหาจนเป็นการกระทำความผิดตามฟ้อง เป็นการวินิจฉัยเสมือนว่าจำเลยที่ 2 เป็นผู้กระทำความผิดแล้วและไม่ให้โอกาสจำเลยที่ 2 ในการต่อสู้คดีอย่างเต็มที่ โดยรายละเอียดทั้งหมดจำเลยที่ 2 ขอดึงเอาคำแถลงฉบับลงวันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2568 ของจำเลยที่ 2 เป็นส่วนหนึ่งของคำแถลงฉบับนี้ด้วย

จำเลยที่ 2 ขอเรียนต่อศาลที่เคารพต่อไปอีกด้วยว่า กรณีของคดีของจำเลยที่ 2 ไม่ใช่คดีที่มีบทสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นความผิด และจำเลยที่ 2 ขอเรียนต่อศาลที่เคารพต่อไปอีกว่า ในคดีเช่นมาตรา 112 ศาลยุติธรรมศาลอื่นเช่นศาลอาญาเอง ก็เคยออกหมายเรียกเอกสารสำคัญที่ต้องใช้ต่อสู้คดีให้แก่จำเลย และหน่วยงานของรัฐต่างๆ ก็ทำการส่งเอกสารมาให้ รายละเอียดปรากฏตาม เอกสารที่ได้ส่งมาพร้อมคำแถลงนี้ เอกสารท้ายคำแถลงหมายเลข 1

3. นอกจากนั้นแล้ว จำเลยที่ 2 ขอเรียนต่อศาลที่เคารพต่อไปอีกว่า การมีออกหมายเรียกพยานเอกสารดังกล่าวให้จำเลยที่ 2 ทั้งที่เป็นพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องและเกี่ยวข้องกับประเด็นในคดีโดยตรงอย่างชัดเจนนั้น เป็นการทำให้จำเลยที่ 2 เสียสิทธิในการต่อสู้คดีอย่างเต็มที่ซึ่งเป็นหลักประกันสิทธิของจำเลยในกฎหมายอาญา ในกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และในหลักกฎหมายอาญาของประเทศไทยและระหว่างประเทศ รวมถึงขัดกับหลักการตามข้อกำหนดภาคีสหประชาชาติที่ประเทศไทยเป็นรัฐสมาชิกและได้ลงนามให้สัตยาบันไว้

4. นอกจากนั้นแล้ว ยังเป็นกรณีที่ควรให้โอกาสจำเลยที่ 2 เป็นอย่างยิ่ง ในการหมายเรียกโดยวิธีการตามกฎหมายของศาลยุติธรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งพยานเอกสารดังกล่าวอันอยู่ในความครอบครองของผู้อื่นและ

เป็นเอกสารที่น่าเชื่อถือ เนื่องจากในหลายครั้ง ในการดำเนินคดีมาตรา 112 ต่อบุคคล ปรากฏว่ามีการ
พิพากษาว่าจำเลยมีการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา โดยในบางครั้งคำวินิจฉัยของคำพิพากษา
ระบุถึงขนาดที่ว่า "พฤติกรรมของจำเลยซึ่งไม่นำพาหรือชวนขายที่จะให้การหรือแสดงหลักฐานใดเพื่อแสดง
ความบริสุทธิ์ของตน" เป็นข้อสำคัญในการที่ศาลวินิจฉัยว่าเป็นการผิดวิสัยของบุคคลทั่วไปในฐานะปวงชนชาว
ไทย รายละเอียดปรากฏตามข่าวแจกสื่อมวลชนของศาล และเอกสารข่าวที่ได้แนบมาพร้อมคำแถลงฉบับนี้
เอกสารท้ายคำแถลงหมายเลข 2

แนวทางการวินิจฉัยดังกล่าวนี้ ทำให้เห็นว่า มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จำเลยจะต้องชวนขายหา
หลักฐาน และเอกสารต่างๆเพื่อเข้าสู่พิสูจน์ความบริสุทธิ์ของตนเองด้วย เนื่องจากแม้ว่าในหลักปฏิบัติ
โจทก์จะต้องนำสืบจนปราศจากข้อสงสัยและขัดแย้ง แต่ก็ปรากฏว่า ศาลยุติธรรมยังมองว่าจำเลยมีการ
นำสืบด้วยในคดีอาญา

ด้วยเหตุผลความจำเป็นดังที่ได้เรียนต่อศาลทั้งหมดข้างต้น จำเลยที่ 2 ไม่เห็นพ้องต้องด้วยกับคำสั่ง
ฉบับลงวันที่ 26 มีนาคม 2568 ดังกล่าว และได้ยื่นคำร้องขอออกหมายเรียกพยานเอกสารและพยานบุคคล
ทั้งหมดมาพร้อมกันกับคำแถลงฉบับนี้ในวันนี้ โดยขอให้ศาลอาญากรุงเทพใต้ มีคำสั่งอนุญาตให้ออก
หมายเรียกพยานเอกสารและพยานบุคคลทั้งหมดในทุกประเด็น เพื่อเป็นหลักประกันว่าจำเลยที่ 2 จะมีสิทธิใน
การต่อสู้คดีอย่างถูกต้องที่สุดด้วย

ควรมีครบแล้วแต่จะโปรด

ลงชื่อ

ทนายความจำเลยที่ 2

คำร้องฉบับนี้

ทนายความจำเลยที่ 2 เป็นผู้เรียงและพิมพ์

ลงชื่อ

ผู้เรียงและพิมพ์